

Ob letošnjem lesnem velesejmu:

Letos ni vse zlato, kar se sveti...

Skoraj četrstoletja stojijo dnevi sredi avgusta v znamenju največje gospodarske prireditve v Celovcu: Avstrijskega lesnega sejma. V tem četrstoletju je prišlo v gospodarskem življenju večkrat do obdobij „sedmih suhih let“, ki so sledila obdobjem „sedmih mastnih let“. Telega cikličnega zaporedja v razvoju industrijske družbe — ki jo v bistvu oblikuje kapitalistični družbeni red — smo se tako navadili, da o problemih, ki nam jih vsiljuje, skoraj nočemo več razmišljati.

Jutri bo letošnji lesni sejem v Celovcu odprl svoja vrata. Odprl jih bo v času, ko postaja naposled tudi v Avstriji očitno, da se kolo razcveta konjunktura ustavlja. V državnem merilu, še bolj pa na mednarodnem gospodarskem poprišču so nam zadnji tedni predočili celo vrsto znamenj, ki kažejo, da smo iz gospodarske konjunktura na poti k stagnaciji, ja celo k recesiji, kakršni smo bili zadnjič priča v letih 1966—1968.

Turistično gospodarstvo kot avstrijski ventnil v mednarodni trgovini je že lani očitno pokazalo, da smo lok cen prenapeli. Ob večanju števila turističnih postelj je število nočitev nazadovalo za 6 odstotkov. Letošnjega junija je bilo celo za eno tretjino manjše kot lani. In julija: za 20 odstotkov nižji kot pred letom dni.

Sicer ne tako očitna, toda nič manj sva-reča znamenja opažamo v gradbenem gospodarstvu. Nova naročila gradbenih del izostajajo, oddana gradbena dela pa se bližajo svojemu zaključku. Tudi lesno gospodarstvo ne ve, kdaj mu bo spet zasvetila zvezda možnosti boljšega razvoja. Zaenkrat stoji pred dejstvom, da je izvoz lesa v Italijo zdrknil na ničlo, podobno kot izvoz klavnih govedi in govejega mesa. Kdaj bo možnost izvoza spet dana, je še vedno odprto vprašanje.

Spričo takih okoliščin tudi industrija ne ve, ali bo tekoče leto končala vsaj s podobnim uspehom kot je lansko. Leta 1972 je obseg industrijske proizvodnje porasel še za 8,5 odstotka, lani pa je porasel le še za 4,6 odstotka. Ob vsem tem izgleda, da bo deficit v trgovinski bilanci v drugem polletju še močneje naraščal kot je v prvem polletju.

Avstrijsko prebivalstvo se je razvilo v konzumno družbo, ki ji je le težko mogoče najti para. Le malokdo se ravna po načelu večne gospodarske resnice, ki pravi: potrošiti moreš le toliko kot produciraš. Skoraj nihče ne jemlje več s potrebno resnostjo na znanje permanentnih podražitev in skoraj vsakdo se zanaša na prihodnja zvišanja cen za opravljeno delo.

Sedem let razcvetanja gospodarske konjunktura nas je razvadilo. Navadili smo se kalkuliranja, da bomo to, kar porabimo, vedno spet dodatno zaslužili. Baš to pa je v prihodnje vse prej kot pravilno. Cene uhajajo naraščanju produktivnosti dela. Istočasno pa narašča potreba po uvozu razmeroma dragega blaga, medtem ko se dejanske možnosti izvoza očitno krčijo.

Tako ob pogledu na ponudbo letošnjega lesnega sejma samo lahko rečemo: če že investiraš, investiraj smotrno. Presodi najprej, kaj ti najbolj odgovarja. Dobro primerjaj cene in kvaliteto, preden se boš odločil za podpis naročila! (bl)

Pred nedavnim je zasedal na Dunaju pod predsedstvom ministra dr. Christiana Brode pododbor kontaktnega komiteja za pravna vprašanja. Za sodišča, ki so v zakonu navedena, so bila sklenjena navodila glede upo-

Odslej vabila tudi v slovenščini

rabe tudi slovenskih sodnih vzorcev dodatno k nemškimi in sicer od trenutka, ko prizadeta oseba sodišču sporoči, da se hoče poslužiti slovenskega jezika; to se pravi, da se mora od tega trenutka naprej vršiti celotni postopek dodatno k nemščini tudi v slovenščini. Nadalje se bodo dopolnile knjižnice navedenih sodišč s potrebnimi knjigami, v kolikor obstajajo v slovenščini.

„Enakopravnost“ v Libučah

Čim bolj krčevito se avstrijski zastopniki in delegati pri mednarodnih organizacijah in konferencah trudijo ustvariti pred svetovno javnostjo sliko demokratične Avstrije, v kateri živijo različni narodi v neomajni slogi in enakopravnosti, tem bolj se na Koroškem množijo primeri očitne diskriminacije slov. narodne skupnosti. Da to niso posamezni primeri, temveč, da se rdeča nit zatiranj vleče skozi vsa povelja leta preko šolskih štrajkov leta 1958 in barbarskega podiranja dvojezičnih tabel jeseni 1972 pa tja do najnovejših dogodkov, med katere spada tudi nedeljska otvoritev novega gasilskega doma v Libučah pri Pliberku, je že zdavnaj jasno. Kakor to niso posamezni primeri, tako tudi niso nepopoljšljivi posamezniki, ki bi bili to zagrešili, temveč je to značilnost uradne politike avstrijske države in njenih oblastnikov, ne glede na to ali so sedaj na krmilu konzervativni efavepejenci ali pa soceji, ki so se doslej delali še posebno demokratične in napredne. Kako zlagano in oportunistično je bilo to govoričenje avstrijskih in koroških socialdemokratov, da o ÖVP in FPÖ niti ne govorimo, je pokazal politični razvoj po protislovenski gonji jeseni 1972, saj danes Wagner vedno zopet ponavlja, da SPÖ ne bo ukrenila ničesar v prid pozitivne rešitve manjšinskega problema.

Sadovi take neodgovorne politike pa se že kažejo tudi v političnem življenju dvojezičnih občin, med katerimi se je v zadnjem času še posebno „izkazala“ pliberška občina! Saj to ni čuda. Ko riba enkrat začne smrdeči pri glavi, kmalu smrdi tudi pri repu.

Ni namreč še dolgo tega, kar so občinski odborniki ÖVP in WG skupaj z večino glasov socialistične stranke zavrnilo skromno zahtevo odbornikov slov. EL, da bi ob priliki pliberškega sejma natisnili poleg 300 nemških še 100 slovenskih plakatov, pa so ob priliki otvoritve novega libuškega gasilskega doma protislovenske sile ponovno napadle legitimne pravice slovenske narodnostne skupnosti! Kaj neki drugega vendar pomeni dejstvo, da so odgovorni možje pri občini in gasilskem društvu namenoma pre-

zrli slovenščino in slovenske ljudi, ki tvorijo veliko večino prebivalstva pliberške občine, tako glede — napisa na gasilskem domu kakor tudi glede — otvoritvene slovesnosti same. Moti se, kdor misli, da imajo gasilski dom in gasilsko društvo na Koroškem opraviti samo z gašenjem požarov; nasprotno, na Koroškem je celo odprtje kakega gasilskega doma lahko izrazilo političen dogodek, kakor npr. sedaj v Libučah.

Kakor so pri nas šole, uradi in druge javne ustanove uspešna sredstva ponemčevanja, tako za tem ne smejo zaostajati niti ne gasilska društva in domovi. Dogodki okoli libuškega gasilskega doma so tipičen primer zatajevanja slovenskega jezika in zlonamernega farbanja prebivalstva. Toleranca in enakopravnost sta namreč frazi, ki se jih avstrijski politiki tem rajši poslužujejo, čim

manj vidijo in slišijo o tem Slovenci na Koroškem. Odgovorni funkcionarji gasilskega društva se niso bali in sramovali prositi slovenskih kmetov in delavcev za gmotno podporo ali v denarju, v materialu ali pa v delu. Ko pa je bilo gradnje konec in bi bilo treba po vseh pravilih enakopravnosti in dobrega sožitja med slovenskim in nemškim prebivalstvom namestiti poleg nemškega napisa „Feuerwache Loibach“ še slov. oznako, pa je bilo tolerance konec, o enakopravnosti pa ni bilo niti govora več.

Tako postopanje ni nič drugega kakor nadaljevanje roparskih tabelskih pohodov jeseni 1972 z drugimi sredstvi in na drug način. Sedaj, ko ni več dvojezičnih tabel v javnosti, je treba preprečiti vsak nov pojav slovenščine bodisi na plakatnih deskah, na javnih prireditvah, javnih poslopih ali pa

Šolske reforme

Po večletnih pogajanjih med strankami velike koalicije ÖVP in SPÖ je bila sklenjena zadnja šolska reforma, ki je v prvi vrsti pomenila na področju srednje šole množično razvejanost leta 1962.

Čas pa zahteva tudi na šolskem polju vedno novih poskusov in novih oblik. Zadnja leta so ljudske šole postale dejansko štiriletne, ker morajo vsi otroci po končanih prvih štirih letih v glavno šolo ali pa po prosti izbiri v razne vrste srednjih šol.

Stremljenje SPÖ pa je usmerjeno v tako imenovano enotno šolo za vse otroke od šestega do štirinajstega leta. Medtem se vršijo razni poskusi v predmetih nemščine, angleščine in matematike. Otroke, ki so v enem ali drugem predmetu posebno nadarjeni, bi iz več razredov združevali v posebne delovne skupine, da bi tako ne bili ovirani od sošolcev, katerim manjka ta nadarjenost.

Ponekod poskušajo z vpeljavo angleščine že v tretjem razredu ljudske šole kot obvezni predmet. Tudi minister Sinowatz ta načrt podpira.

Kaj rečejo k temu načrtu „zaskrbljeni Korošci“? Ko smo imeli po drugi svetovni vojni za otroke dvojezičnega ozemlja obvezno dvojezično šolo, so bili „Korošci“ v velikih skrbeh, da bo trpelo znanje nemščine, da bo dežela poslovenjena. Sedaj pa naj se otroci učijo angleščine. Ali ni nevarnosti, da bo trpelo znanje nemškega jezika, ali ni nevarnosti, da postanemo angleška kolonija?

Slovenščina je drugi deželni jezik, je jezik sosedne države in nudi možnost neposredne uporabe in vse možnosti izpopolnjevanja.

Ko bo stvar večjezičnosti zajela tudi koroško domovino, pa le še upamo, da bodo zadevo reševali z razumom in ne z narodno mržnjo.

na gasilskih domovih. Zaradi tega se tudi ni treba čuditi, da na sami otvoritveni slovesnosti ni bilo slišati slovenske besede razen pri maši, da tudi na vabilih in plakatih ni bilo ničesar slovenskega. Kaj takega že dolgo ni nenavadno za južnokoroške razmere. Bolj vznemirljiva in nenavadna pa je bila prepoved, da bi slovenski mestni svetnik Trampuž kot referent za podjetja, ki so last občine, pozdravil (nagovoril) zbrane udeležence. Gotovo so se bali, da bi Trampuž tudi slovensko spregovoril. Libuško nemštvo (ki ga v resnici skoraj ni, saj Nemcevi ni veliko več kakor ima človek prstov na rokah) oz. koroško nemštvo, je zopet enkrat ohranilo svoj privilegirani položaj, Heimatdienst pa se bo v kratkem spet drl o neki grozeči slovenizaciji Koroške, avstrijski zastopnik pri UNO pa bo kmalu spet brez sramu govoril pred tem svetnim forumom o neki bajni enakopravnosti koroških Slovencev in o brezmejni toleranci, ki da so je deležni z vseh strani državnega aparata.

Pliberškim purgarjem in libuškimi vaškim mogotcem pa se je na praznično nedeljo zjutraj odvalil ogromen kamen od srca, saj so se do konca bali slovenskega napisa na gasilskem domu kakor vrag križa. Sedaj ko so popadali vsi dvojezični napisi v bližnji in daljni okolici Pliberka, pa bi se naj pod nosom Pliberčanov in v nevarni bližini mejnega prehoda pojavil dvojezični napis, — ne to ni moglo biti, to ni smelo biti!

Slovencom bi lahko zrasel greben (po naše: samozavest), pa tudi Jugoslovani in nemški turisti, ki se vozijo tod mimo, bi videli to „sramoto“, bi videli, da tukaj še živé Slovenci — ne, to ne sme biti! Brezdvomno bi namreč dvojezični napis in dvojezična proslava škodovala političnim interesom pliberških meščanov in njihovih vaških pomagáčev v ÖVP, FPÖ in SPÖ, saj bi bila dvojezičnost stalen, neizpodbiten dokaz dejanske prisotnosti slovenskega ljudstva v življenju slovenske vasi!

Tisti namreč, ki so tokrat preprečili dvojezični napis na gasilskem domu, so prav isti, ki so pred leti pripomogli, da je pogorelo pliberško „Gorenje“, ki naj bi prineslo delo in boljši zaslužek stotinam delavcev in malim kmetom, ki so danes primorani, da se vozijo dolge ure v Celovec ali pa še dalje, drugi pa morajo za slab denar ponujati svojo delovno silo malim domačim podjetnikom-Nemcem na prodaj!

S pomočjo svoje protislovenske politike (Nadaljevanje na 4. strani)

Pismo bralca:

In einem Leserbrief (Kärntner Nachrichten, 3. 8. 1974) beschäftigt sich Herr Karl Stukovnik mit den jüngsten Aktionen slowenischer Kreise, betreffend den Staatsvertrag Artikel 7. Stukovnik aber sieht nur den Balken im Auge der anderen Seite, da ja wohl kein Zweifel darüber besteht, daß die von deutsch-kärntnerischen Extremisten getätigten Aktionen dem Lande sehr geschadet haben, wie es ja kein Segen für Kärnten ist, daß es sogenannte heimattreue Kreise gibt, welche krampfhaft eine Vergangenheit wachhalten, die dem Lande nur Belastung sein kann! Herr Stukovnik kann dann von Nacht- und Nebelaktionen mit Recht sprechen, wenn er hier auch die Schandaten deutsch-kärntnerischer Seite miteinbezieht.

Es ist außerdem lächerlich von den slowenischen Organisationen zu verlangen, daß sie ihre »Rowdys« (so drückt sich Stukovnik aus) unter Kontrolle hält, da es wohl nicht möglich ist, Unbekannte zu ermahnen und außerdem ist das wohl Sache der Sicherheitsorgane! Und was heißt eigentlich einen Widerruf tätigen? (So verlangt es der Schreiber von den slow. Verbänden.) Widerruf kann ich nur eine Tat oder Behauptung, die von mir gesetzt oder eindeutig unterstützt wurde. Da Stukovnik einen solchen Widerruf von den beiden Verbänden verlangt, muß man doch die Frage an diesen Herrn richten, ob er also damit zum Ausdruck bring-

Herrscher über diese Lande?

gen will, daß die Slowenenvertretung diese Taten deckt bzw. unterstützt. Sollten sie, Herr Oberschulrat, Distanzierung meinen, so darf ich Sie doch auf den Unterschied zwischen Wider- und Distanzierung hinweisen!

Und was meint Stukovnik mit dem Satz: »Oder man zwingt uns zu Maßnahmen (wenn nicht widerrufen wird), diesen Hasardeuren ihr scheußliches Handwerk zu legen!« Sollen die Slowenen das als »schlichte« Drohung auffassen, oder wie soll das sonst verstanden werden? Nebenbei bemerkt: Hasardeure sind Glücksspieler, Herr Stukovnik. Ich nehme an, sie haben das nicht gewußt, weil man nämlich keinen Zusammenhang zwischen Glücksspiel und Kampf um ein Recht finden kann. Oder sehen sie die Erfüllung des Staatsvertrages nach den Regeln der Glücksspielerei?

Die Verunstaltung der Steinacher-Gedenktafel auf dem Hochobir, ist so wenig zu bejahren wie die Schändung von Partisanengräbern. Nur müßte man von einem Oberschulrat eigentlich erwarten können, daß er zwischen Totenschändung, Gräberschändung und Denkmalschändung unterscheiden kann. Am Hochobir kann es sich um Denkmalschändung handeln. Steinachers Leiche wurde nicht in Mitleidenschaft gezogen und er ist auch nicht am Gipfel des Obir beerdigt, so es auch nicht zur Gräberschändung reicht. Letztere liegt aber z. B. in Ebental vor, wo Deutschnationalisten wiederholt das Grab der Widerstandskämpfer und Opfer des Faschismus beschmiert haben. Dort liegen nämlich nachweisbar (Sterbebuch Pfarre Ebental) drei Partisanen und zwei zivile Opfer (erhängt von den Stiefelknechten des NS-Regimes) bestattet.

Daß Stukovnik erreichen will, daß bei Nichtausforschung der Täter, die slowenischen Organisationen den Schaden zu bezahlen haben, ist absurd, da man auch nicht verlangen kann, daß z. B. der KHD zerstörte Par-

(Dalje na 4. strani)

Tudi na Severnem Irskem bi radi „preštevali“ manjšino

Usoda Ircev na Severnem Irskem je zelo podobna usodi slovenske manjšine na Koroškem. Skoro tisoč let so Angleži nasilno gospodarili na tisti zemlji, jo raznarodovali in pobijali ter zapirali irske domoljube. Posrečilo se jim je, da so postali iz invazorjev in okupatorjev, ki so predstavljali manjšino, s časom s pomočjo takih nasilnih metod večina, in zdaj bi radi uničili še tisto irsko manjšino, ki je ostala. Obupanim, narodnostno in socialno zatiranim Irceem končno ni preostalo drugo, kakor da so se tudi sami poslužili nasilne metode in začeli preko svoje tajne organizacije „IRA“ boj za svojo enakopravnost.

To pa je dalo angleški večini — ki jo tukajšnji tisk netočno označuje za „protestante“, kajti boj na Irskem nima verskega, ampak narodnostni ter socialni značaj, in verska pripadnost je pri tem le drugotnega pomena, poleg tega pa pri Angležih nikakor ne gre za kako enotno protestantsko vero, ampak za vsaj tri različne veroizpovedi — priložnost, da je še zaostri svojo nasilne metode. Kot ošabna in šovinistična večina, ki se tudi socialno smatra za „nekaj boljšega“ od Ircev (kot se imajo vsi zatiralci za „višje“ od svojih žrtev), so z veseljem izkoristili to priložnost in začeli izvajati strahoviti teror nad irsko manjšino. Ker se jim je zdelo, da je Faulknerjeva vlada, v kateri

je bilo tudi nekaj irskih ministrov, preveč „popustljiva“ do irskih zahtev, so fanatične angleške nacionalistične organizacije organizirale „splošno stavko“, s katero so ohromile življenje na Severnem Irskem. Namesto da bi bili britanska in severnoirska vlada odločno nastopili proti temu nasilju in zaščitili Irce, je Faulkner z drugimi angleškimi ministri vred odstopil ter tako ugodil angleškimi ekstremističnim organizacijam. Britanska vlada je hinavsko zavijala oči.

Šele ko so angleške ekstremistične organizacije dosegle, kar so hotele, je poslala v deželo vojaštvo in „vzela stvar v svoje roke“, kar pomeni, da bi pod videzom varovanja miru dajala potuho angleškim skrajnjem in tlačila Irce k tlom.

S terorjem se je posrečilo Angležem, da so ustražovali del irske manjšine, kar se je pokazalo pri rezultatih zadnjih britanskih parlamentarnih volitev. Zdaj, po novem valtu terorja, ki spominja na znani nemškonačionalni teror na Koroškem in na „šturm“ za odstranjevanje slovenskih krajevnih napisnih tabel, zahtevajo angleški skrajnejši novo „ugotavljanje“ in „šetje“ irske manjšine, v prepričanju, da se bo v takem zastraševalnem vzdušju mnogo Ircev balo izjaviti se za svojo pravo narodnost. Zmanjšano število irske manjšine pa bi pomenilo novo zmogoslavje za nasilno večino in nov vzrok ter

povod, da se še zmanjšajo že itak pičle politične in socialne pravice manjšine.

Lahko se reče, da demokratična evropska javnost vse preveč brezbrizno gleda na tisto, kar se dogaja na Severnem Irskem in kar je v sramoto tako tamkajšnjim vladajočim krogom, kot Veliki Britaniji in vsej zahodni Evropi. Zahodni demokratični narodi in države bi morali že davno poseči vmes in opozoriti britansko vlado na njeno odgovornost ter podpreti zatirano irsko manjšino. Tudi vzhodna Evropa kaže enako apatično nezanimanje za dogajanje na Severnem Irskem, omejujoč se na kake platonične obsodbe. Po nekem tihem sporazumu danes boj za pravice malih odvisnih narodov in manjšin ni ljub niti Zahodu niti Vzhodu in tak odpor šibkih proti zatiranju velikih je skoro vedno označen za „nacionalizem“ in „ekstremizem“, medtem ko naj bi veljale vlade večine, pa če so še tako nasilne in tiranske, za izraz zakonitosti in zmernosti.

Gorenjski sejem odprl svoja vrata

Z velikim optimizmom se pripravlja otvoritev XXIV. mednarodnega gorenjskega sejma, ki bo 9. avgusta za 11 dni odprl svoja vrata in jih 19. 8. zaprl. Gorenjski sejem ne reprezentira več le slovenskega gospodarstva, temveč vse bolj jugoslovansko, iz leta v leto pa postaja tudi vse bolj mednarodni sejem.

Ker predstavlja pohoštvo na Gorenjskem sejemu velik del med razstavljenim blagom, bodo imeli obiskovalci možnost velike izbire od najmodernejših, elegantnih sortimentov do rustikalnega pohištva, ki je zlasti privlačno za tuje kupce.

Posebnost na letošnjem sejemu bodo steklopihači iz Jordanije, ki bodo na sejmišču pred očmi obiskovalcev izdelovali steklene izdelke kot razne vrče in vaze in jih tudi prodajali.

Število razstavljalcev se je tudi letos povečalo. Do danes je uprava sejma že registrirala preko 280 razstavljalcev iz tuzemstva in inozemstva, med temi tudi nekaj iz prekomorskih dežel. Od skupno 283 prijavljenih firm in privatnih obrtnikov, jih je 82 iz tujine. Avstrija je zastopana s 26 razstavljalci, iz prekomorskih dežel pa sodelujejo na Gorenjskem sejemu firme iz Indije, Jordanije, Japonske, Kanade in USA. Sejem je dnevno odprt od 9. do 19. ure.

CELOVŠKO SODIŠČE JE NEDAVNO OBSODILO NPD-JEVCA M. LUXBACHERJA NA 10 MESECEV ZAPORA POGOJNO TER 10.000 ŠIL. DENARNE KAZNI, KER JE OKTOBRA 1972 OPREMIL RAZNA KOROŠKA POSLOPJA Z NACISTIČNIMI GESLI. OBTOŽENI JE PRED SODNIKOM IZJAVIL, DA ON, OZ. NPD-SKUPINE, SODELUJEJO S KHD. VSEKAKOR ZANIMIVA IZJAVA, PA ČEPRAV SE KHD DISTANCIRA!

Večji del našega ozemlja leži v središču tujsko-prometnih dogajanj na Koroškem. V trikotu Baško - Vrbsko - Klopinsko jezero išče leto za letom stotisočero tujcev, ki prihajajo iz skoraj vseh zapadno-evropskih držav, oddih in okrepitev na naših tleh. To dejstvo je zelo pomembno, ne samo za Avstrijo in Koroško, marveč tudi za nas — Slovence — ker stalno živimo kot domačini med tujci, kar pomeni stalno soočenje naše besede, kulture in življenja s tujim elementom ter gospodarsko in eksistenčno odvisnost od prav istega. V sledečem hočem pokazati nekaj bistvenih in odločilnih dejstev, katere povzročajo navzočnost mnogotisočih ljudi druge narodnosti in drugega jezika v našem domačem prostoru, pri čemer moramo upoštevati vpliv in posledice, katere povzročajo turizem našemu človeku ter celotni narodnostni skupini.

Zapostavljanje slovensko-turističnih podjetij

Dohodki iz tujskega prometa služijo Avstriji za kritje negativne zunanjetrgovske bilance (devize) ter kritju splošnega budžetnega deficita. Za Koroško pa pomeni tujski promet zlasti za gostinjsko-turistično podjetništvo edino eksistenčno podlago, ker živi večina takih podjetij samo od ene (poletne) sezone. Seveda pa so posledice daljnosežne, če omenim samo tesno povezanost tujskega prometa s trgovstvom, s splošnim osebnim in prometnim servisom, s gibanjem na delojemalskem tržišču itd.

Slovenci in tujski

Avtor članka:

Mislím, da ni nobenega dvoma o tem, da smo koroški Slovenci z uspehom vključeni v ta razvoj in da smo zastopani v vseh panogah, ki se bavijo s turizmom. K temu so privedle gotove okoliščine, ki so bile v marsičem za nas ugodne, čeravno smo bili v preteklosti — in smo seveda še danes — predmet diskriminacijskega postopanja s strani nam nenaklonjenih uradnih in poluradnih koroških ter avstrij. institucij. Rekel pa bi, da je edina okolnost, ki je bila za nas ugodna, ki pa se ni rodila v možganih odgovornih nosilcev oblasti, idealna lega ozemlja, ki tvori turistično središče Koroške in ki se krije s teritorijem naseljenim s Slovenci. Saj se trije centri nahajajo znotraj — slovenskega — strnjeno naseljenega ozemlja: Klopinsko jezero s Škocijanom in Dobrlo vasjo, Hodiško jezero s Hodišami in okolico do Loge vasi, ter Baško jezero. Za Slovence še posebno važni kraji pa so Gure, Rož, Zilja, okolica Pliberka in seveda tudi Vrbsko jezero.

Druga ugodna in odločilna okolnost pa je brezdvomno zdrava gospodarska žila Slo-

vencev, njihova podjetnost in vztrajnost. To tehta tembolj, če opozorimo na dejstvo, da je bila južna Koroška deležna v povojnem času samo sporadične državne in deželne gospodarske podpore, da je tudi sedaj še industrijsko zaostala in da se občutijo posledice splošne gospodarske nerazvitosti in diskriminacije. Prav to so za slovensko narodno skupino usodni faktorji, in to tudi na turističnem področju, kjer se čuti pritisk tujega — nemškega — kapitala. Slovenska turistična podjetja so se zaradi tega mogla vključiti v splošni turistični porast dosti pozneje kot njihovi nemški Korošci. Posebno pa to velja za območje južno od Drave.

Za nas velja torej, da turizem tvori pomembno eksistenčno podlago za slovensko podjetništvo. Tu naj omenim značilnost slovenskega turističnega podjetništva, ki je neposredno povezano s splošno gospodarsko situacijo na južnem Koroškem ter pomanjkanjem močne kapitalne baze. Medtem, ko so se podjetniki v drugih, že tradicionalnih in razvitih turističnih krajih lahko takoj in intenzivno lotili kakšne turistične obrti —

„Slovenec sem“

„Nikoli nisem mogel prav razumeti tistih ubogih prodanih vindišarskih duš. Sedaj, ko sem videl te marše (heimatdienstovske v Celovcu, op. ur.), mi je marsikaj jasno. Koliko vemo povedati in napisati o morečem in pobitem vzdušju, ki vlada na Češkoslovaškem, koliko o katoličanih v Ulstru. Pred nosom pa imamo situacijo, ki jo pogojujejo v marsičem zelo sorodne socialne in duhovne korenine kot na Irskem. Topoumna zelenorjava množica, ki že petdeset let razliva čez koroško idiliko svoj evropski provincialni strup, zbrana na Heimatdienstovskem zborovanju v Celovcu, je precizna in ilustrativna legitimacija razmer, v kakršnih živijo koroški Slovenci. S svojo brutalno samozaverovanostjo, ki je sposobna pregaziti, požgati, ubiti, uničiti vse, kar je zunaj njenega samozadovoljujočega območja, je v meni odpravila vsako vero v možnost normalnega in

zdravega funkcioniranja sosedskih odnosov in ustvarjalnega sožitja v tem prostoru, obenem pa mi je povedala veliko, preveč o vzvodih, ki so pripeljali psiho povprečnega koroškega Slovenca v stanje nenehnega strahu in kamuflaže. Pri enih. Pri večini. Pri drugih pa voljo do odpora, kajti tam na tistem trgu so se dogajale reči, ki ne morejo peljati drugam kot v ekspanzijo nasilja v konflikt. Iz praktično istega vzdušja se je moral roditi nacizem. In odpor.“ (Drago Jančar: „Vsak dan deseti oktober“, iz knjige „Slovenec sem“, publikacija Dialogi, Založba Obzorja.) Pred kratkim je izšla ta knjiga, ki jo je izdala inteligentna in za slovenske probleme res občutljiva mariborska založba. V njej je zbranih 15 spisov o razmerah Slovencev na Koroškem, na Tržaškem in v Porabju. O tem pišejo poleg Jančarja Jože Snoj, Jolka Milič, Janko Messner, Nada Gaborovič, Vla-

dimir Gajšek, Dragan Flisar, dr. Fran Vavovec in drugi.

Slovenec biti ni lahko. To ni združljivo s pasivnostjo, vdanostjo v usodo, s kapitulantstvom, z miselno lenobo, z oportunitizmom, s sodelovanjem za ceno umika lastnih narodnih zahtev, z neznačajnostjo, s strahopetnostjo, z nezavednostjo, z moralno revščino. Biti Slovenec pomeni boj za lastne narodne pravice in za pravice vseh zatiranih narodov; pomeni biti občutljiv in imeti razumevanje za vse, posameznike, manjšine in narode, katerim se godijo krivice. Pomeni biti nujno zainteresiran za politično dejavnost, ker na tem terenu se je treba predvsem boriti; pomeni plavati proti toku oportunitizma, brezbriznosti, pasivnosti, miselne in moralne lenobe; pomeni živeti polno, borbeno življenje in razvijati svoje človeške kvalitete in svojo osebnost. Slovenec biti pomeni in mora pomeniti biti odprt do vseh, biti pripravljen sodelovati pri vseh pozitivnih pobudah, a imeti pogum upreti se krivicam in zatiranju, pa naj je naperjeno proti nam samim ali proti drugim.

Višek letošnjega ljubljanskega festivala – nastop Slovenskega okteta

Ljubljanski festival je gotovo ena izmed najbolj znanih in umetniško bogatih kulturnih vele-prireditiv v prostoru Alpe-Jadran in po svoji razsežnosti najbrž edinstvena v srednji Evropi. Prireditve ljubljanskega festivala se vršijo v letnem gledališču v Križankah — kraj, ki je sicer na prostem (krije ga mobilna ter plastična streha) — in kjer imajo prostora za okoli 2000 ljudi. Tu so od začetka julija naprej do sredi meseca avgusta številne kulturne prireditve, kjer nastopajo domači in tuji umetniki, folklorne skupine, pevski zbori, avtorji s svojimi deli, znani glasbeniki in glasbene skupine s koncerti, igralske skupine, operni in baletni ansambli itd. Program je torej obširen, prav tako pa je tudi visoko število izvajalcev programa, ki prihajajo iz: Južne Amerike, ZDA, Sovjetske zveze, Afrike in seveda tudi iz Evrope. Pesem igra — tako se nam zdi — prav posebno vlogo v programu dobro obiskanega ljubljanskega festivala. Tako nastopajo že leta svetovno znani ansambli kot črnski ansambel „Golden Gate Quartet“ iz ZDA; letos so nastopili celo „donski kozaki“ iz Sovjetske zveze.

Poseben višek festivala pa je pomenil nastop domačega, a vendarle svetovno znanega — Slovenskega okteta. Zadnji četrtek se je predstavil publiku v Križankah s programom pod geslom „S pesmijo okrog sveta“. Tu moramo omeniti, da je Oktet posnel pred kratkim gramofonsko ploščo z istim naslovom in da se je Slovenski oktet pred

dvema letoma predstavil tudi koroškim Slovincem z vrsto koncertov po južni Koroški. V ansamblu pod umetniškim vodstvom Darjana Božiča nastopajo Jože Kores, Danilo Čadež, Peter Ambrož, Božo Grošelj, Tone Kozlevčar, Andrej Štrukelj, Marjan Štefančič in Peter Čare. Slovenski oktet običajno poje predvsem slovenske in jugoslovanske pesmi, ki jih je tudi že posnel na več gramofonskih ploščah. Kot „misijonar“ slovenske pesmi pa je oktet seveda nesel našo pesem v širni svet in se pred kratkim vrnil s turneje v Ameriki. Slovenski oktet pa ima tudi svojo tradicijo in zgodovino, saj bo prihodnje leto slavil 25-letnico svojega uspešnega delovanja.

Tokrat so oktetovci podali sliko o številnih državah, kjer so že gostovali, in nam prinesli s seboj šopek pesmi iz različnih krajev: Češke, Italije, Španije, Norveške, Francije, Amerike in Japonske. Otvorili pa so koncert s — kako drugače! — dvema najboljšimi priljubljenima slovenskima pesmima, „Ribniško“ in Kernjakovo „Mojcej“. Potem so predvajali venec narodnih pesmi s elega sveta, kar jim je prineslo res aplavzne viharje s strani navdušenih poslušalcev. Do dveh izredno lepih viškov je privedlo odlično podajanje črnskih duhovnih in ruskih narodnih. Tu so najbolj presenetili solisti, in sicer pri črnskih „You better mind“ — Božo Grošelj, „Old man River“ — Peter Čare ter ruski „Kalinka“ — Jože Kores in „Večerni zvon“ — Danilo Čadež. Razumljivo, da je

publika zahtevala pesmi še in še, tako da so se oktetovci morali odločiti za dodatek, ki je prav posebno ljubitelje koroške pesmi — posebno pa nas koroške Slovence nepričakovano lepo presenetil. Čuli smo namreč naše koroške narodne in sicer med drugimi „Pojdam v Škofiče“, „Nmav čez jezero“. S tem se je Slovenski oktet hotel spomniti zamejstva ter pomembne vloge, katero ima pesem koroških Slovencev v bogati slovenski kulturni zakladnici. Zato se tudi mi na tem mestu hočemo zahvaliti Slovenskemu oktetu za ta poklon zamejcem ter jim želimo še mnogo takih lepih nastopov!

M. B.

Umrl je Erich Kästner

Nedavno je v Münchnu umrl znani zahodnonemški pisatelj in pesnik Erich Kästner. Rodil se je leta 1899 v Dresdnu. Njegovi verzi so bili polni kritike in jedkega posmeha zoper malomeščansko moralo, militarizem in fašizem tedenjnih let v Nemčiji pa se je obračal tudi s prozimi satiričnimi teksti. Poleg tega je pisal zabavne romane, polne humorja, in napete mladinske povesti s prikrito vzgojno tedenco. Zlasti zaradi družbeno kritične sestavine njegove literature so leta 1933, po zmagi nacizma, njegove knjige prepovedali in jih sežigali. Kästner se je umaknil v tujino, po vojni pa je bil v Münchnu urednik pri nekem časopisu.

Kästner je še danes najbolj brani domači pisec mladinske literature v Nemčiji. Velja za avtorja, ki se mu je v zgodbah za mlade posrečilo podreti mit o „zdravem svetu odraslih“, v svoja besedila te vrste pa je znal vpeljati socialni in kritični realizem. Med najbolj uspešna dela za mlade brčkone sodijo Emil in detektiv (1929), Pikica in Tonček (1931) in Leteča učilnica (1933), prav tako znan je njegov roman Fabian (1931). Knjiga Emil in detektiv je doslej izšla v 27 jezikih. Kästner je za svoje literarne stvaritve prejel domača in številna mednarodna priznanja. Med leti 1957 in 1962 je bil predsednik nemškega PEN kluba.

Die andere Möglichkeit

Wenn wir den Krieg gewonnen hätten mit Wogenprall und Sturmgebraus, dann wäre Deutschland nicht zu retten und gliche einem Irrenhaus.

Man würde uns nach Noten zähmen wie einen wilden Völkerstamm. Wir sprängen, wenn Sergeanten kämen, vom Trottoir und stünden stramm.

Wenn wir den Krieg gewonnen hätten, dann wären wir ein stolzer Staat. Und preßten noch in unsern Betten die Hände an die Hosennaht.

Die Frauen müßten Kinder werfen. Ein Kind im Jahre. Oder Haft. Der Staat braucht Kinder als Konserven. Und Blut schmeckt ihm wie Himbeersaft.

Wenn wir den Krieg gewonnen hätten, dann wär der Himmel national.

Die Pfarrer trügen Epauletten und Gott wär deutscher General.

Die Grenze wär ein Schützengraben. Der Mond wär ein Gefreitenknopf. Wir würden einen Kaiser haben und einen Helm statt einem Kopf.

Wenn wir den Krieg gewonnen hätten, dann wäre jedermann Soldat. Ein Volk der Laffen und Lafetten! Und ringsherum wär Stackeldraht!

Dann würde auf Befehl geboren. Weil Menschen ziemlich billig sind. Und weil man mit Kanonenrohren allein die Kriege nicht gewinnt.

Dann läge die Vernunft in Ketten. Und stünde stündlich vor Gericht. Und Kriege gäb's wie Operetten. Wenn wir den Krieg gewonnen hätten — zum Glück gewannen wir ihn nicht!

Erich Kästner

jem za sodobni razvoj je tako imenovani „beg z dežele“ („Landflucht“), kar pomeni zmanjšanje števila kmetij in ljudi, ki se bavijo s kmetijstvom. Ker se vse to vrši samo postopoma, se precej kmetov odloči za dvojno delo: kmetijstvo ter turizem. Namesto v tovarno za delom, se je kmet odločil za tujske sobe in oskrbo turistov in je tako lahko še ostal doma. Ni še moč ugotoviti, ali bo to škodovalo ali pa kmetu v prid. Ne smemo pa prezreti, da prinaša kontakt slovenske kmečke družine s tujcem, ki ne obvlada slovensčine, gotove probleme. Sicer pa že preidemo z obravnavanjem te problematike gospodarski okvir turizma, tako da bomo o tem razpravljali pozneje.

Potrebno je tudi osvetliti turizem iz sociološkega vidika, posebno pa situacijo delovne sile ter njene zaposlenosti. Za nas je pomembno, da se nudi slovenskim delojemalcem delo v bližini stanovanja ali domačega kraja. Neugodna gospodarska situacija v naših krajih prisili delojemalski potencial v tujino ali vsaj k delu izven južne Koroške. Seveda je treba upoštevati, da je skoraj izključno le ženski spol tisti, ki najde zaposlitev v turizmu. Ugodna priložnost, da dobiš delo v bližini ali celo pri kakšnem slovenskem podjetniku, sicer ne smemo podcenjevati, čeravno moramo pomisliti, da je to samo sezonsko delo in da s tem problem neugodne situacije delojemalcev na južnem Koroškem še ni rešen.

(Drugi del prihodnjic)

promet

Herbert Seher

ker je bil zagotovljen kapital in donosnost — so si slovenski podjetniki morali poiskati najprej ustrezno kapitalno podlago. Tako so se naša turistična podjetja mogla razvijati le iz že obstoječega podjetja, po navadi iz kakšne gostilne ali trgovine. Samo tako — počasi in postopoma — se je razvijalo slovensko turistično podjetništvo in se vključevalo v konkurenčni boj na Koroškem.

Načelo naših podjetnikov, da je bolje stati na dveh nogah kot samo na eni, ima seveda tudi nekaj dobrega: Prvič so s tem že bili dani nekateri pogoji za podjetniški poklic, drugič je bilo na razpolago že nekaj prostorov (gostilne), kar je omogočalo tudi boljše delovno ureditev in tretjič neodvisnost od turističnega razvoja, kar je ravno sedaj zelo aktualno.

Vpliv turizma na kmetijstvo

Vemo, da je veliki del slovenskega prebivalstva zaposlen v kmetijstvu ter da se kmetijstvo nahaja v fazi preusmeritve ter spreminjanja svoje strukture. Značilen po-

Rož, Podjuna, Zilja

Zablatniško jezero

● **KONCERT ZA TURISTE.** Pretekli terek je mešani pevski zbor Slovenskega prosvetnega društva »Danica« iz St. Vida v Podjuni v sodelovanju z ansambлом »Korotan« ter moškega zbora »Trta« iz Žitare vasi ponovno priredil koncert za tuje goste. Prireditev se je odigravala na Breznikovem campingu ob Zablatniškem jezeru. Gostje so izvajanja omenjenih kulturno-ustvarjalnih skupin navdušeno sprejeli.

Povezavo je imel univerzitetni asistent dr. Erik Prunč.

Celovec

● **PROF. PETER GORITSCHNIG JE PRAZNOVAL SVOJ 60-LETNI JUBILEJ.** 26. let je intendant (upravnik) celovškega radia. Z njegovim delom sta povezana nakup in obnova hiše v Sponheimerstraße v Celovcu, kjer se vršijo tudi slovenske oddaje koroškega radia.

Beljak

● **BELJAŠKO ŽEGNANJE.** Zadnjo soboto je potekalo pri grozni vročini v veselim razpoloženju. Nad trideset tisoč radovednežev je z velikim zanimanjem opazovalo narodne noše iz Italije, Slovenije in Koroške v sprevodu in razne ples. Piva pa so v beljaški pivovarni zadosti pripravili, da so vsi »žejni« lahko gasili žejo, če jim ni zmanjkalo denarja. Priznati pa je treba, da so Beljačani boljši organizatorji kakor Celovčani, saj zmorejo veliko pustno prireditev in mogočno žegnanje.

Zilja

● **ZILJSKA ŽELEZNICA.** Od Podkloštra do Šmohorja je 30 km 500m. Tam vozi ozkotirna železnica, ki bo 11. avgusta dopolnila 80. leto. Stala je skoraj 1.600.000 goldinarjev ali 3 milijone 200.000 tedanjih kron. Ob otvoritvi 11. avgusta 1894 je bila izražena zahteva, da bi železnico podaljšali do Kötschach-Mauthena, kar se je tudi zgodilo.

Sinča vas

● **ŽALOSTNA NOVICA.** Umrli je soproga zdravnika dr. Jožeta Sturma, gospa Marija Sturm. Pokopali so rajno v nedeljo, 4. avgusta 1974, na sinškem pokopališču. Pogrebne obrede je opravil domači župnik dr. Skuk.

Libuče

● **LIBUČANI SO OBISKALI SV. VIŠARJE.** Nad 60 romarjev iz Libuč ter okolice je preteklo soboto obiskalo znano romarsko cerkev na Sv. Višarjah. To romanje je v Libučah že postalo vsakoletna tradicija. Pravijo, da mora vsak Libučan (ter ne samo Libučan) vsaj enkrat v svojem življenju obiskati Sv. Višarje.

Dejansko nimajo Libučani ter prebivalci iz bližnje libuške okolice pri izpolnitvi te obljube nobenih težav. Pri tem velja zasluga v prvi vrsti »Tončevemu očetu«, Antonu Grilcu, ki je za potrebno organiziranje tega romanja odgovoren. Hkrati pa tudi ne smemo pozabiti avtopodjetja Sienčnik, ki skrbi za varno ter zanimivo vožnjo. Skratka lahko rečemo, da je bilo preteklo soboto lepo romanje. Samo »hica« je bila grozna.

Železna Kapla

● **ROMARSKI SHOD PRI MARIJI V TRNJU.** Na praznik Marijinega vnebovzetja v četrtek, 15. 8., je običajni romarski shod pri Mariji v Trnju. Božje službe bodo ob 7., 8., 9., 10. in 11. uri. Vmes priložnost za sv. spoved. Romarji v suetem letu še posebno vabljeni k Mariji — Materi Cerkev!

Vabilo na

koncert

mešanega pevskega zbora JAKOB PETELIN-GALLUS iz Celovca

Dirigent: Jožko KOVAČIČ

Sodeluje: Gallusov inštrumentalni kvintet

v soboto, 10. avgusta, ob 20. uri v kulturnem domu v LOČAH

v nedeljo, 11. avgusta, ob 20. uri v farni dvorani v ŠMIHELU PRI PLIBERKU

v soboto, 17. avgusta, ob 20. uri v hotelu KOROTAN V SEKIRI

v nedeljo, 18. avgusta, ob 20. uri v farni dvorani v SELAH

Prisrčno vabljeni!

Večer koroške pesmi v hotelu Korotan

Slovensko prosvetno društvo Radiše se je vključilo z zborom »Radiški fantje« v prirejanje prireditev v tujsko-prometni sezoni. Minuli petek je vabilo v hotel Korotan na pevski koncert. Vabilu radiškemu prosvetnemu društvu se je odzvalo lepo število tujcev ter domačinov od blizu in daleč, tako da je lahko Karl Smole pozdravil polno dvorano. Ob tej priložnosti je sezonskim gostom nakazal, da na južnem Koroškem živimo tudi koroški Slovenci s svojo besedo, kulturo in svojimi običaji in da bodo na tej prireditvi imeli možnost spoznati del kulturne ustvarjalnosti koroških Slovencev.

Kulturni spored »Radiških fantov« je obsegal razen koroških in slovenskih narodnih še nemške ter italijanske narodne pesmi. Povezavalne besede med koncertom je govoril učitelj Tomi Ogris, ki pa je hkrati tudi vodja tega zbora.

Zbor obstoja približno šele eno leto. Prav zaradi tega pa je treba pohvaliti vse pevce, ki so v tako kratkem času naštudirali toliko pesmi. Imeli pa so tudi že mnogo nastopov v Jugoslaviji. Pokazali so, da znajo kvalitetno peti, čeprav zbor šteje samo sedem članov.

Cilj Radiških fantov je, zbirati predvsem

stare koroške pesmi, katere bi se polagoma pozabile in zgubile.

Prepričani smo, da bodo »Radiški fantje« še kdaj vabili na slično prireditev in s tem zopet dostojno predstavili slovensko kulturo pred mednarodno publiko.

„Enakopravnost“ . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

si hočejo pridobiti naklonjenost raznih domovinskih organizacij in višjih partijskih sekretariatov ter si tako zagotoviti čim več gospodarske in politične moči! Zato ni nič čudno, da so to eni in isti ljudje, ki dobro živijo od dela kmečkih in delavskih rok ter hodijo na hajmatdinstovske manifestacije v Celovec in Dobro vas in se kot vzorni funkcionarji ÖVP, FPÖ in SPÖ v mestnih, farnih in gasilskih odborih vztrajno upirajo vsakega poskusu uveljavitve enakopravnosti slovenske narodnostne skupnosti!

Slovenci se bomo morali proti taki ponemčevalni in izkoriščevalni politiki še odločneje dvigniti in se povezati z naprednim de-

Herrscher über diese ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

tisanengräber und Ortstafeln, verwüestet durch das Wüten deutsch-kärntnerischer Fanatiker (solche nennen sich noch Heimattreue), aus seinen Mitteln wieder zu errichten hat. Daß auch laut Stukovnik der KHD gleich Kärnten ist, kann nur immer wieder als krankhafte Überheblichkeit und Anmaßung gewertet werden, da der KHD lediglich ein Verein wie jeder andere ist und als heutige Organisation nicht für sich in Anspruch nehmen soll, Kärnten in seinen jetzigen Grenzen erhalten zu haben. Um nochmals daran zu erinnern: Der KHD von 1919/20 wurde nach der Volksabstimmung aufgelöst. Aber mit dem neuzeitlichen KHD ist es ja ungefähr so (sein Anhang inbegriffen) wie mit einem Kind, das den Kaiser spielt, wenn es mit einem Holzprügel als Zepter und einer Papierkrone auf dem Kopfe auf einem Hügel steht, in die Umgebung blickt und fest behauptet: »Somit bin ich Herrscher, Beschützer und Vertreter dieser Lande hier, und ihr seid meine Untertanen!« Was tut man? Man läßt dem Kind den Glauben, um seine rege Phantasie nicht zu zerstören.

Die Behauptung Stukovniks (ich zitiere wörtlich): »aber hinter diesen

schändlichen Taten stehen Jugendliche einer besonderen Schule in Klagenfurt, die ihr kleines Häufchen aufrütteln und in Trab halten will« — sollte aber doch einmal auf ihre Richtigkeit überprüft werden. Was diese Schule betrifft, Herr Stukovnik, so möchte ich sie doch fragen, ob sie mit dem Aufrütteln und in-Trab-halten sagen wollen, daß diese besondere Schule, womit ja nur das Bundesgymnasium für Slowenen gemeint sein kann, ihre Zöglinge zu solchen Aktionen anhält? Wäre es eigentlich von einem Herrn Stukovnik zuviel verlangt, wenn er beide Verdächtigen unter Beweis stellen würde? Sollten es Schüler dieser Schule sein, so wird man sie ob jener Aktivitäten nicht loben, aber Stukovnik möge eben den Wahrheitsbeweis antreten. Oder besteht die einzige Leistung der heutigen »Heimattreuen« darin, einfach Gerüchte in die Welt zu setzen? Also Herr Stukovnik, ich hoffe, Sie werden sich in Trab setzen!

Herbert Guttenbrunner,
Köttmannsdorf

OPOMBA UREDNIŠTVA:

Opozarjamo, da so pisma bralcev mnenje dotičnega bralca, ki se ni treba nujno strinjati z mnenjem uredništva!

Pred kratkim je bilo na Suhi žegnanje. Ob takšni priliki so maše bolj veličastne kot po navadi.

Tudi na letošnjem suškem žegnanju so hoteli imeti veličastno mašo. Zato je igrala domača godba na pihala (pravijo ji tudi »Blechmusik«). O tej godbi je na splošno treba reči, da ne »zna« igrati slovenskih melodij, čeprav pri-

O „veličastnem“ suškem žegnanju

haja večina muzikantov iz dvojezičnega ozemlja.

Kot rečeno, so suški godci med mašo igrali. Toda kako! Sarkast bi k temu muziciranju pravil, da je dvoglasno — namreč »laut und folsch«!

Toda nimamo namena, napisati o suški godbi na pihala kake strokovne kritike. Omenili pa bi radi, da godci ne poznajo poteka božjih služb. Sicer bi morali vedeti, kdaj lahko med mašo nategujejo svoje instrumente. Tega na žalost niso vedeli.

Prepričani domači verniki so se ob takšnem „veličastnem“ žegnanju upravičeno razburjali. Ne morejo razumeti teh muzikalčnih spodrsrljavev; konec koncev so ja prišli v cerkev ter ne v kakšen cirkus!

lom nemškega prebivalstva, kajti krogi in sile, ki danes jemljejo pravice slovenski manjšini, jih lahko jutri že kratijo lastnemu narodu. Ni še dolgo tega, kar je Hitler pošiljal v kacete milijone pripadnikov vseh evropskih narodov, nenazadnje pa tudi premnogo poštenih in pogumnih Nemcev!

DARUJTE
za tiskovni sklad!

Da, privlačna je Peca

Peca postaja vedno bolj privlačna, pa tudi vedno bolj dostopna. Kar dve cesti se ovijata preko grebenov in še vzpenjača, ki ima največ prometa pozimi, ko smučarje dviga do lepih smuških terenov.

Že stara navada kmetov pod Peco je, da na praznik sv. Ane ali na nedeljo potem gredo na Peco, deloma na izlet, deloma, da pogledajo svojo živino, ki se pase po pobočjih Pece. Peca ima lepe pašnike, Večani pa svojo pastirsko kočjo: Veški stan. Letos se pase 60 glav živine, pastir je g. Srienc iz Bistrice.

Že večkrat je bila na Peci pri Veškem stanu maša, letos pa je bil rekorden obisk, zlasti ker je po vseh vremenskih muhah bilo zopet lepo vreme. Toliko domačinov se je pripeljalo z avti in nekateri s traktorji, da je bila že zadrega s parkiranjem. Maševal je stari Pecin prijatelj, vogrški župnik g. Vinco Zaletel v prav idealnem kraju med smrekami in macesni, ljudstvo pa je lepo sodelovalo pri petju in molitvah. (Neki nemški letoviščar, ki ni razumel jezika, je navdušeno pripovedoval, kako mu je to sodelovanje ugajalo.) G. Zaletel je omenil, da so načrti za kapelico že pripravljene in da upa, da bo prihodnje leto maša že v novi kapelici.

Veški stan se je spremenil v gostilno, kjer je bilo dovolj jedi in pijače, žeja je bila velika, posebno pri tistih, ki so se povzpeli na vrh Pece, kjer stoji križ v spomin na smrtno ponesrečenega Oštermanovega Folteja. Razpoloženje je bilo vedno bolj veselo in petja veliko. Bil je pravi ljudski praznik. Da je bilo vse v redu, je dokaz, ker globaška žandarmerija in župan niso imeli drugega dela kot veseliti se z ljudstvom.

Da, privlačna je Peca. Ali ni prav, da v tem času, ko nas vse žene delo in nemir in hrup in „onesnaženje“, gremo v lepo naravo in se razvedrmo?

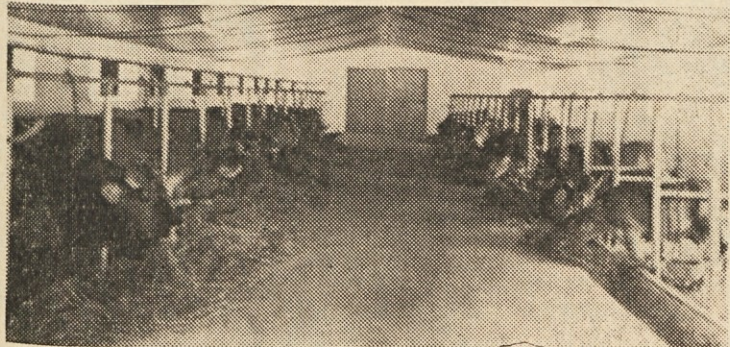

RUTAR-CENTER

- ugodno dobavi
- in hitro na dom dostavi

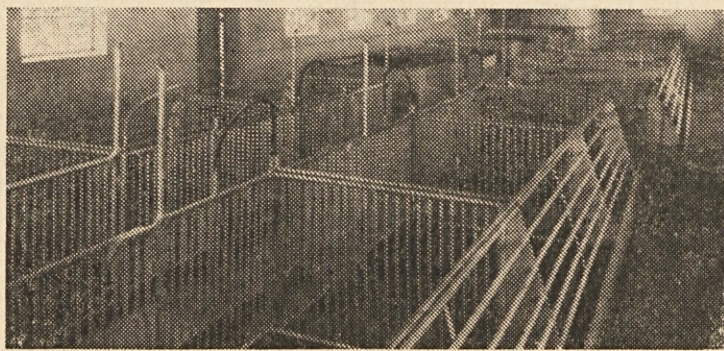
RUTAR CENTER, A-9141 Dobro vas — Eberndorf, telefon 0 42 36 - 381

URBASOV hlevski program za jutri!

Produksijski in dobavni načrt:

Hlevske gradnje raznih sistemov za govedo in svinje — hlevska vrata — kidanje gnoja z zložljivim potiskačem (Faltschieber), z ojnici (Schubstangenentmistung) ter odplakovanjem — špranjska tla — gumijaste pletenjače — obloge za hlevska tla — okna iz betona in plastike — cevi z režami (Schlitzrohre) — glinasta korita — napajalniki z montažo

Obiščite nas na Koroškem velesejmu, razstavišče na prostem, blok E, stojnica I.

Ne gradimo ne ki hlev — temveč gradimo Vaš hlev!
Gradnja hlevov A. Urbas, 9100 Velikovec, tel. (04232) 521

ROMANJE IN SKUPNA MOLITEV
KOT PROŠNJA IN ZAHVALA ZA
DUHOVNIŠKE IN REDOVNIŠKE POKLICE

V TOREK, 13. AVGUSTA 1974,
OB 18.30 NA SVETEM MESTU
PRI ŽVABEKU

Spored:

- 18.30 Besedno bogoslužje za redovniške in duhovniške poklice pred Najsvetejšim
- 19.00 Slovesna sveta maša z novomašnikoma Tonejem Opetnikom in Hanzijem Olipom in s somaševanjem drugih duhovnikov
Pridigar: č. g. Vinko Zaletel
- Po maši pete Marijine litanije
- nato podelitev novomašniškega blagoslova

Vabljeni verniki iz vseh treh podjunskih dekanij, starši dijakin in dijakov, dekleta in fantje in predvsem dijaki in ministrantje (ki naj pridejo z ministrantskimi oblekami). Kdor ni imel prilike, udeležiti se letos kake nove maše, naj pride na Sveto mesto!

Slovensko prosvetno društvo „Radiše“
praznuje

70-LETNICO
SVOJEGA OBSTOJA

v nedeljo, 1. septembra 1974,
ob 14. uri na Radišah pri cerkvi

Sodelujejo:

Domači mešani in moški zbor
Radiški fantje
Društvena godba
Pevski zbori okoliških prosvetnih društev

Ljubitelji lepe narodne pesmi, gostje in prijatelji so na to jubilejno proslavo, ki naj bi bila izraz narodne življenjske volje in demonstracija za mirno sožitje v deželi.

Prisrčno vabljeni!

Koroška stvarnost —
v NAŠEM TEDNIKU

S tem rezultatom so osvojili gostje iz Jugoslavije tretje mesto.

V finalu pa sta se srečala SAK in DSG Sele. Toda kar v prvih fazah se je videlo, da Selani niso kos Slovenskemu atletskemu klubu. Že po 20 minutah je SAK vodil z 3:0. Tik pred koncem tekme je Selanom uspelo zboljšati rezultat na 3:1.

S to zmago je SAK odnesel prvo mesto.

SAK je igral v sledeči postavi: Janko Drev; Vinko Wieser, Hribar, Lampichler, Wošic; Singer, Pandel, Oraže; Hobel, Fera, Hanzl Wieser.

V soboto, 10. avgusta, igra SAK v Žvabeku proti tamkajšnji ekipi ob 17.30.

Prijatelji SAK so prisrčno vabljeni!

V drugi tekmi je bil SAK nasprotnik Iskre. Ta tekma je stala na veliko boljšem nivoju kot prva. Videlo se je, da je SAK že v zelo dobri formi in je Iskro porazil z 4:0. Gole sta dosegla Fera (3) ter Hanzl Wieser. Kljub tropski vročini je podal SAK izvrsten ofenzivni nogomet. Izgleda, da hoče SAK posnemati poljski nogomet, ker so napadali in branili z vsemi igralci.

Nato je igrala ekipa Iskre proti Št. Janžu za tretje mesto ter premagala sigurno z 5:3.

Strom

sichert den
Kreislauf der
Wirtschaft

Ohne Strom keine Industrie
Ohne Industrie keine Arbeit
Ohne Arbeit kein Geld
Ohne Geld kein Strom

wir bauen Kraftwerke, damit Sie
auch morgen genug Strom
zum Leben und Überleben haben

Malta

Sonderschau
im
ÖDK-
Messepavillon

Österreichische Draukraftwerke AG

STROM FÜR
KÄRNTENS
INDUSTRIE

SONDERSCHAU DER KÄRNTNER ELEKTRIZITÄTS-AKTIENGESELLSCHAFT
IM EIGENEN PAVILLON AUF DEM FREIGELÄNDE DER ÖSTERREICHISCHEN
HOLZMESSE — KLAGENFURTER MESSE VOM 10. BIS 18. AUGUST 1974.

Zanimivosti

ŠESTKRAT ATA

Sestnajstletnik, ki živi v mehiški državi Guerro, je v minulih dveh letih sklenil pet zakonskih zvez, v katerih ima šest otrok. Mladega poligamista so pripravili, potem ko sta ga prijavi mami (14 oz. 15 let), ki sta na plesu ugotovili, da imata istega moža. Potem so se oglašile še tri. Sestnajstletnemu očetu šestih otrok iz petih zakonov grozi zaporna kazen do pet let.

60 LET Z DROBCEM GRANATE V TELESU

Neki Italijan je živel 59 let z drobcem granate, ki ga je ranil med prvo svetovno vojno, v telesu. Calabro je pred nekaj dnevi šel k zdravniku zaradi infekcije. Mislili so, da je infekcija posledica injekcije, po operaciji pa so ugotovili, da je drobec granate po 60 letih »priplaval« na površje.

NOVOST V ZDA: DRUŽINSKI ZDRAVNIKI

Po superspecialistih ni več povpraševanja, bodočnost propada — vsaj v Ameriki — družinskim zdravnikom. Družinski zdravnik mora biti več tako pomagati pri porodu, kot ušesni zdravnik, poznati mora enostavnejše kirurške posege in se posvetovati z zakonskimi pari kot psihoterapeut. Sedaj sodi v Ameriki izobrazba družinskega zdravnika k vrsti specializacije. 20 odst. mladih ameriških medicincev se hoče sedaj specializirati za družinske zdravnike.

KLINIKA ZA GOLOBE

Veterinar Jürgen Raddei vodi edino golobjo kliniko na svetu. Dom z 240 »ležišči« na robu Essena, bolnišnica in znanstveni zavod hkrati, je last društva nemških rejcev golobov, ki šteje okoli 100.000 članov. Samo med Renom in reko Ruhr, torej v industrijskem središču ZRN, živijo rejci in lastniki nad pet milijonov pismoš, Raddejevi pacienti pa prihajajo tudi iz Švice, Francije in Belgije. Golobi se zdravijo za 75 fenigov na dan, operacija stane približno toliko, kot zasluži industrijski delavec v dveh urah. V primeru golobjih koz, razmeroma pogoste bolezni, morajo ptice ostati v bolnišnici vsaj deset dni, po ope-

racijah, najpogosteje na vratu ali trebuhu, pa tudi tri tedne.

PATRICIA HEARST

Spet enkrat je nekdo potegnil za nos losangeleško policijo, ki poprime vsako sporočeno sled za Patricio Hearst, ugrabljeno hčer časopisnega založnika. Po telefonskem sporočilu je več policijskih patrulj obklopile stavbo, v kateri naj bi se zadrževala Patricia. Potem so vdrli, stanovanje pa je bilo prazno. V začetku letošnjega februarja je študentka ugrabila anarhistična skupina, ki si je nadela ime »simbionistična osvobodilna armada« (SLA). Kasneje je Patricia sporočila, da bo prostovoljno ostala pri ugrabiteljih, in je tudi sodelovala pri eni izmed njihovih akcij.

JASON KING NI DETEKTIV

Londonsko sodišče Old Bailey je ugotovilo, da Peter Wyngarde oziroma Jason King v zasebnem življenju ni tako dober detektiv kot na televizijskem zaslону. Igralec si je bil izbral za osebne tajnika že trikrat kaznovanega tatu, ki ga je v dveh letih ogoljufal za 1800 funtov. Triindvajsetletni Jeremy Dallas-Cope, ki je delal pri Wyngardu kot tajnik in šofer, je izmaknil med drugim 15 čekov, na katerih je ponaredil podpis in jih vnovčil. S prijateljem Pearsom, prav tako dvakrat kaznovanim zaradi tatvine, sta potem nalagala denar na svoj bančni račun. Ker sta vse priznala, televizijskemu detektivu ni bilo treba osebno priti na sodno obravnavo. Kasneje je izjavil, da pač nima daru za denarne zadeve.

„UBOGE“ PROSTITUTKE

Bernskim prostitutkam se obetajo slabši časi. Mestna uprava jim namerava močno omejiti »akcijski radij«. Po predlogu, ki ga mora potrditi še kantonska vlada, se prostitutke »v očitni pravipljenosti na plačano ljubezen« ne bodo smele zadrževati na ulicah in trgih pretežno stanovanjskih četrti, na postajališčih javnega prometa v obratovalnem času ter v bližini šol in bolnišnic. Kršilke bodo kaznovane z globo do tristo švicarskih frankov.

KOT VESTE, NA CIPRSKEM OTOKU NI MIRU. O VOJNI NA TEM OTOKU SE JE V ZADNJEM ČASU MARSIKAJ PISALO. OČIVIDNO PA LEPOPOTICE NE POZNAJO VOJNE. KAKOR VIDIMO NA NAŠI SLIKI, SE CIPRSKA TER TURŠKA LEPOPOTICA PRAV DOBRO RAZUMETA.

Brazilski šoferji izumili avtomobilski veleslalom

Brazilski avtomobilisti imajo nov kakor tudi smrtonosen šport: avtomobilski veleslalom. Ker pa ne morejo pokazati svoje šoferske zmožnosti z vratolomnimi spusti po strmih pobočjih hribov iz enostavnega razloga, ker v državi ni velikih vzpetin, so spremenili v dirkalne steze nasičene ulice Ria de Janeira, kjer ne da bi zmanjšali hitrosti in ne da bi se dotaknili zavore, dirkajo kot nori med prestrašenimi netekmovalci.

Nenavaden šport je tudi glavni vzrok za izredno veliko število smrtnih prometnih nesreč. Statistični podatki kažejo, da krivulja, ki ponazarja število žrtev nerazsodnega populčnega divjanja, sili vztrajno navzgor: v samem Rio de Janeiru je poprečje doseglo strahovito raven enega mrtvega vsake tri ure.

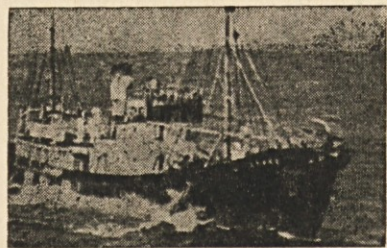
Vsak tuji turist, ki pride v Rio, se lahko neposredno udeleži dirke, ki se vrši brez prestanka po mestnih ulicah. Dovolj je, da se opogumi in stopi na enega od tolilkih taksijev, ki stalno krožijo po ulicah in se popelje denimo od plaže Copacabana v upravno središče. S predpostavko, ki pa je bolj

malo verjetna, da pride potnik cel na cilj z avtom, s katerim je začel potovanje (veliko več možnosti je, da se mora preseliti v rešilni avto, ki ga bo zapeljal v bolnišnico), bo doživel shrljivo izkustvo, kateremu se bo skušal v prihodnje izogniti z vsemi svojimi silami.

Brazilski prometni zakonik je zelo strog in predpisuje do 14 let zaporne kazni za šoferja, ki je zakrivil smrtno prometno nesrečo. Tudi hudi zakonski ukrepi pa kot kaže, ne prestrašijo brazilskih šoferjev, ki po večini vozijo z napol praznimi pnevmatikami, le da bi na ovinkih in ob startih gume cvilile in žvižgale.

Oblasti niso prezrle perečega vprašanja prometa. Pred kratkim je minister za pravosodje Falcao poudaril, da je vprašanje prometa eden prvih problemov, ki se jih bo lotil novoizvoljeni predsednik Geisel. Tudi stroge brazilske gorile so nemočne pred vprašanjem prometa, a kaj ko morilci na štirih kolesih niso politični »zločinci«, za katere so »strokovno usposobljene«.

BORIS PAHOR:

Parnik trobi nji

39

nizki oblaki s težavo zadržujejo novo mokroto. Hiše so premočene, težke, napite do korenin s sivo krivdo. Tramvaj ropota, a njegov glas ni razločen in čist kakor po navadi v vetrovnih dnevih, ampak top, ubit in brez odmeva, kakor da pelje svinčeno ogrodje na svinčenih kolesih.

Spet se bo zlilo, je pomislila. Carduccijska ulica pa je z vso svojo širino odprta hladnemu vetru, da mu hodi naproti, izpostavljena kakor na obrežju. Trgovine mečejo barvaste odseve na mokre pločnike in neonski napisji so živi kot vsekdar, a vendar je videti, da mežikajo, da bi se ubranili mrzle sape, ki je naskrivaj prišla do živega ciklamnemu hlapu v ozki cevki in se nemoteno poigrava z njim. Vrvež je razgiban in pešci so številni, a zavoljo mrzle mokrote se umikajo z ulic v trgovine, ko pa zapuščajo trgovine, se podvzajajo zdolž pločnikov, da bi premagali v hitrosti preteče kaplje. Nič božičnega ni v ozračju, a ne zato, ker letos snežni kosmiči niso spremenili predmetov in ustvarili pristrčnega privida z belimi kapucami na hišah in z glasovi, ki so pridrušeni zaradi mehke sprejemljivosti bombažne blazine, ampak ker ukrivljene strehe dežnikov podaljšujejo podobo jeseni, rezkost zraka pa draži čute, medtem ko se stopala ogibajo luž. Da, boljša bi bila burja, čeprav bi se bilo treba tepsti z njo; burja bi pometla vso umazanijo, ki se je nabrala nad mestom, in pod prevetrenim, zbrušanim nebom bi hiše spet postale čisto urezane, trdno stvarne, in vendar obenem tudi samostojno odmaknjene in skoraj sanjske, tako da bi se tržaški december uresničil v svoji izvorni svetlobi.

Barkovljanski tramvaj bo vsak trenutek tukaj, tako bo prišla še nekaj pred časom. Mislila je, da bo utegnila iti prej domov, a ni bilo mogoče, vendar je mami rekla, da se bo morebiti zakasnila. In je boljše tako, ker je preveč razburjena, da bi mogla večerjati. Nič ne bi mogla pogoltniti, tudi griljaja ne.

Okrogla zelena luč je zavila izza ovinka in zdaj se je hitro bližala. Ne pomni, da bi jo kdaj tako nestrpno pričakovala, tudi tisti dan ne, ko se je peljala v Rojan zavoljo odhoda z doktorjem Pertotom.

„Upajva, da bova imela tudi jutri srečo,“ je rekel doktor, in ker ni tudi on nič rekel o pravkaršnjem uspehu, jo je to potrdilo v občutku, da ni bilo to nič posebnega, toliko bolj, ker tudi on misli na pot, ki ju čaka jutri na drugem koncu okolice. A prav ta občutek o preprostosti izvršenega dejanja jo navdaja s posebnim mirom, ki ima korenike, to natanko vé, nekje globoko v zavesti moči. Saj so ravno močni ljudje tisti, ki jim je zelo preprosto to, kar je drugim nenavadno, si je rekla, in čeprav se ji je ob ti ugotovitvi vsilila misel o prevzetnosti, te misli ni odpodila, ker je preteklo toliko let, ko je samo od daleč želela, da bi mogla v bližino močnih ljudi.

Gledala je predse in ni vedela, kaj bi rekla, zakaj čutila je, da bi imela toliko povedati kakor še nikoli; a prav zaradi zavesti te polnosti je molčala. In pomislila je na Danilo. A tudi zavest, da se mu je zdaj še bolj približala in da je zdaj nazadnje najbrž našla možnost najglobljega zaupanja in razkritja, jo je obvezovala, da je bila ujeta v molk.

Doktor Pertot pa je imel pogled na obsvetljeni cesti kakor da se je potihoma očetovsko umaknil njeni skrivnosti.

Šele dolgo potem je rekel: „Moram še k bolniku s pljučnico nocoj.“ A bilo je bolj zato, da ji razloži, zakaj je balililo krepkaje pognal.

Ta trenutek ni deževalo, veter, ki je prej nosil kaplje, je zdaj silil v pročelja, kakor da jih hoče osušiti, čeprav

Vstopila je in se potisnila v gnečo, ki je zaradi praznika še bolj gosta; a poglavito je, da se kako pretisne do okna, ker ne mara biti brez opore sredi stoječih teles, ki nihajo sem in tja in vlečejo človeka za sabo, tudi če se drži visečega oprijema. Če pa tako sloni z ramo ob okenskem okviru, ima občutek ne samo, da je manj odvisna od vztrajnosti sile, ampak da ji je pri tem vozilo nekako na poseben način naklonjeno. In zdi se ji, da se spominja, kako je že v otroških letih rada tako slonela, medtem ko ji ni bilo dosti do tega, da bi sedela, rajši se je vzpenjala na prste in pritiskala nos k šipi. Zdaj se ji ob pogledu na izhod glavne postaje, na kočije, ki čakajo pred kamnitim pomolom, na zid, onkraj katerega se kadi dim lokomotive, še bolj žive vračajo tiste podobe. In spet vidi Miramarski drevored pod njihovimi okni kakor slavnostno cesto, po kateri odpotujejo vsak dan sredi košatih dreves njene deklishe sanje. A medtem ko zdaj tramvaj teče mimo ogolega drevja, se pridružuje Danilo tem daljnim vtisom in ona se zaveda, da se je priključil njenim spominom preteklo poletje, vendar obenem čuti, kakor da je bil ob nji tudi že takrat, ko je na oknu čakala očeta, ki je prihajal s postaje z aktovko v roki. Kdo ve, kakšno vreme ima nocoj tam doli, v pismu pa je bilo tokrat čutiti domotožje. „Saj veš, da ne gre za cerkveni praznik, ampak za tisto intimnost, s katero nas narava priveže nase v dnevih, ko počiva in se pripravlja na novo rojstvo. In prav to skrito zbiranje novih sokov, prav ta skrivnost zapuščeni in uboštva, ki ima v sebi kali preosnove, je pri nas takšna, da je ne more zamenjati nobena druga.“ Prav dobro ga razume, a še bolj živo bo občutil to odtrganost spomlad, ko bo imel pred očmi spomina pašne in ribiške čolne v portiču. Škoda, da je tako daleč. A za novo leto bo šla, na vsak način. Če jo bo Robert potreboval za kakšno zvezo, dobro, tako bo njeno potovanje imelo še drug pomen, če ne, pa nič, odšla bo samo zato, da ga obišče. In če bo res lahko imela dva dni dopusta, potem mu bo brzojavila, naj ji pride naproti do Neaplja. Jutri bo prišel njegov odgovor, ker je pisala ekspresno, ona pa mu bo brzojavila.

Celovec

NEDELJA, 11. 8.: 7.05 Duhovni nagovor — Po vaši želji. — PONEDELJEK, 12. 8.: 13.45 Informacije — Ljudske pesmi — Iz ljudstva za ljudstvo. — TOREK, 13. 8.: 9.30 Za našo vas. — 13.45 Informacije — Šport — Otroci, poslušajte. — SREDA, 14. 8.: 13.45 Informacije — Poper in sol. — CETRTEK, 15. 8.: 7.05 Duhovni nagovor — Po njenih stopinjah. — PETEK, 16. 8.: 13.45 Informacije — Solistična glasba. — SOBOTA, 17. 8.: 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Avstrija

1. PROGRAM

NEDELJA, 11. avgusta: 16.30 Za otroke od 7. leta dalje: Dogodivščina v mavrični deželi. — 16.55 Za mladino od 11. leta dalje: Projekt Z — 17.10 Za družino: Bay-Lady — 18.00 Veselje z glasbo — 18.30 Alpe — Most Evrope: Pozabljeni narod — 18.45 Paradiž iz človekove roke — 20.10 Kristjan v času — 20.15 Svet na mesecu.

PONEDELJEK, 12. avgusta: 18.00 O Celtia — Pesmi Keltov — 18.30 Zabava s Charlijem — 20.15 „Bonej ni vdova“ — 21.05 Žene v moškem svetu.

TOREK, 13. avgusta: 18.00 Kara Ben Nensi Effendi — 18.30 Rožnardeči panter — 20.15 Linija Onedin: „Trda šola“ — 21.05 Svet knjige — 21.55 Ostani zdrav. „Spolna bolezen“.

SREDA, 14. avgusta: 11.00 Program za delavce: Zemlja brez gospodarja — 16.30 Za otroke od 6. let: Emil in družina — 17.05 Gradba. Od otrok — za otroke — 17.35 Za otroke od 7 let: Lassie — 18.00 Kadilni salon; deželno gledališče Salzburg — 18.30 Kuhinja v televiziji — 20.15 Moč navade, Tomaž Bernhard — 22.10 39 stopnic.

CETRTEK, 15. avgusta: 16.30 Za otroke od 7 let dalje: Calimero — 16.35 Pim, Pam, Pummelchen — 18.00 Zeleno zlato — 18.40 Maham sem, maham tja — 19.45 Šport — 20.10 Kristjan v času — 20.15 Ljudje v hotelu.

PETEK, 16. avgusta: 11.00 Program za delavce: 39 stopnic — 12.25 Klub seniorjev — 18.00 O Celtia — Pesmi Keltov — 18.30 Zaljubljen v čarovnico — 20.15 Aktenzeichen XY — nerešeno — 21.20 Apropos film — 22.15 Z železno roko — 00.05 Aktenzeichen XY — nerešeno.

SOBOTA, 17. avgusta: 16.55 Za otroke od 5 let: Oddaja z mišjo — 17.20 Za otroke od 7 let: Slonski boy — 17.45 Za mladino od 11 let: Projekt Z — 18.00 Za družino: Družina Patridge — 18.30 Kultura specialno — 18.55 Mala show — 20.15 Kabaret, kabaret — 21.20 Šport — 21.55 Če postane noč v Manhattanu.

2. PROGRAM

NEDELJA, 11. avgusta: 18.00 Tedenski magazin — 18.30 Linz — mesto se predstavi — 19.45 Kultura — specialno — 20.15 Ptice — 22.10 Vprašanje kristjana.

PONEDELJEK, 12. avgusta: 20.15 Je to komedija? Je to tragedija? Igrišče Tomaža Bernhar- da — 21.05 Galerija — 21.35 Telereprize.

TOREK, 13. avgusta: 20.15 Kviz 21 — 21.05 Žene sveta: Louise — 21.55 Telereprize.

SREDA, 14. avgusta: 20.15 Zena brez poljubč- ka — 21.50 Telereprize.

CETRTEK, 15. avgusta: 18.40 Linija Onedin: „Trda šola“ — 19.45 Dva ali trije zakoni — 20.15 Diamantna podkev — 21.15 Sergej Prokofieff.

PETEK, 16. avgusta: 20.00 K nedeljskemu od- moru spotoma — 20.15 Petrine grenke solze — 22.15 Telereprize.

SOBOTA, 17. avgusta: 16.25 Žarki napadajo — 17.10 Plesni jahavec — 18.30 Mini-Max — 18.55 Glasbena poročila — 20.15 In spet skočim čez mlako.

Ljubljana

NEDELJA, 11. 8.: 9.20 W. S. Reymont: Kmetje — 10.15 Kmetijska oddaja — 11.00 Mozaik — 11.05 Otroška matineja — 12.00 Poročila — Ne- deljsko popoldne — 18.00 Propagandna oddaja — 18.05 Poročila — 18.10 Rumeno nebo — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cickak — 20.00 TV dnev- nik — 20.25 Tedenski zunanje-politični komentar — 20.30 3-2-1 — 20.40 Znamenite pustolovščine: Rakoszi — 21.30 Rodila se je država: Gvineja Bissao — 21.58 Propagandna oddaja — 22.00 Športni pregled — 22.30 TV dnevnik.

PONEDELJEK, 12. 8.: 16.45 Madžarski TVD — 18.10 Obzornik — 18.25 Skozi neznano delto — 18.55 Mozaik — 19.00 Mladí za mlade — 19.30 Breme — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cickak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 3-2-1 — 20.35 K. L. Zachar: Pastirjeva žena — 21.55 Ne prezrite — 22.20 TV dnevnik.

TOREK, 13. 8.: 16.45 Madžarski TVD — 18.10 Obzornik — 18.25 Pet pedi — Škofja Loka — 18.45 Risanka — 19.20 Igre — 19.45 Barvna ri-

sanka — 19.50 Cickak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Propagandna reportaža — 20.30 3-2-1 — 20.40 Aktualna oddaja — 21.05 M. de la Roche: Whiteoaki z Jalne — 21.55 TV dnevnik.

SREDA, 14. 8.: 16.45 Madžarski TVD — 18.10 Obzornik — 18.25 Družinska smola — 18.55 Mo- zaik — 19.00 Zabavno glasbena oddaja — 19.20 Graničarji — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cick- cak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Propagandna reportaža — 20.30 3-2-1 — 20.40 Billy Lair — 22.15 TV dnevnik.

CETRTEK, 15. 8.: ... Madžarski TVD — 16.15 Košarka Olimpija: Zadar — 18.10 Obzornik — 18.25 Svet v vojni — 19.15 Mozaik — 19.20 Mino Reitano — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cick- cak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Kam in kako na oddih — 20.40 J. Mach: Mavrica — 21.20 Odiseja miru — 21.50 Glasbeni nočno — 22.05 TV dnevnik.

PETEK, 16. 8.: ... Madžarski TVD — 16.45 Ko- šarka Partizan: CZ — 18.15 Obzornik — 18.30 Ki- tara — 19.00 Moji lepi bregi zeleni — 19.25 TV Kažipot — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cickak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Tedenski gospo- darski komentar — 20.30 Propagandna reportaža — 20.35 3-2-1 — 20.45 Kako zelena je bila moja dolina — ... TV dnevnik.

SOBOTA, 17. 7.: 16.15 Legenda o Divjem lov- cu — 17.15 Obzornik — 17.25 Nogomet Vojvo- dina: Hajduk — 19.16 Kaj počnemo? Ob nedeljah — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cickak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Tedenski notranje-politični komentar — 20.30 3-2-1 — 20.40 Zabava vas Julie Andrews — 21.30 Barvna propagandna od- daja — 21.35 Columbo — 22.24 TV dnevnik.

SPD „Trta“ v Žitari vasi vabi na

KULTURNI VEČER

ki bo pri Rutarju v Žitari vasi dne 11. avgusta 1974, ob 20.30

Sodelujejo:

Moški pevski zbor SPD „Trta“ Žitara vas MGVSittersdorf Mešani pevski zbor SPD „Danica“ trio „Korotan“ iz Št. Vida v Podjuni

Ljubitelji pesmi prisrčno vabljeni!

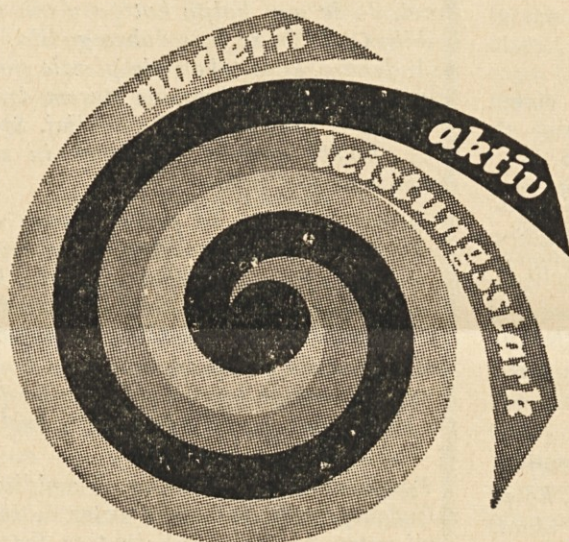
Odbor

Oglašujte v našem listu!

Obiščite Werner Bergovo galerijo v Pliberku

Odprta je še samo do 31. avgusta 1974.

Obiščete jo lahko v času od 10.—12. ter od 16. do 18. ure.

KONSUM

Auf der

Klagenfurter Messe 1974

KONSUM- MÖBELAUSSTELLUNG in der Stadthalle (Gang 1)

MESSE-TIEFPREISANGEBOTE

Wohnzimmerschrank „ALFRED“ **6175.-**

220 cm, echt Nußbaum, Hausbar, Fernsehfach und Hängeteil NUR S

Rollengarnitur, dreiteilig **3600.-**

Kippautomatic NUR S

KONSUM- MESSESTAND HALLE 16 (im Vergnügungspark)

Wir bieten:

Speisen:

Gegrillte Hühner,
Frankfurter, Krainer,
Bratwürste,
Aufschnitte, Mehlspeisen
u. a. m.

Getränke:

GÖC-Weinspezialitäten,
CIRKEL-Kaffee,
alkoholfreie und alkoholische
Getränke aller Art
in reicher Auswahl

Wir bitten um Ihren geschätzten Besuch!

Nach Ihrem Messebummel besuchen Sie bitte den

GROSSMARKT Klagenfurt Rosentalerstraße
Keine Mittagssperre ☐ 200 PKW

EIN BESUCH LOHNT SICH!

Naš tednik

izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslovu: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uprave 82-6-69. — Telefon uredništva in oglasnega oddelka 84-3-58. Naročnina znaša: mesečno 10.— šil., letno 100.— šil. Za Italijo 3400.— lir, za Nemčijo 24.— DM, za Francijo 30.— ffr., za Belgijo 300.— bfr., za Švico 25.— šfr., za Anglijo 3.— f. sterl., za Jugoslavijo 100.— N. din, za USA in ostale države 7.— dolarjev na leto. — Lastnik in izda- jatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Od- govorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovce št. 2, 9065 Žrelec. — Tiska Tiskarna Družbe sv. Mo- horja v Celovcu, Viktringer Ring 26.